

Tidligere have vi kun haft de saakaldte Mønstringer, hvor man mødte 1 Dag i den Egn, hvor man boede, og fik sit Navn skrevet. Men her foreslaas en Genindkaldelse paa 6 Dage. At en saadan Genindkaldelse kan have sin Betydning, benægtes ikke fra vor Side. Den vil navnlig have sin Betydning, hvis der i Tidens Løb, siden vedkommende har været Rekrut, er indført nye Geværer. I saa Tilfælde kan det have sin Betydning for det ældre Mandskab at komme ind og stifte Bekendtskab med de nye Vaaben. Det kan ogsaa have Betydning for Oprivelsen af den militære Uddannelse. Men ved disse 3 Indkaldelser, hvoraf de 2 ere paa 25 Dage, det samme som tidligere, skabes der en forøget Værnepligtsbyrde, og derfor har dette Forslag i Udvalget ikke fundet synderlig Tilslutning. Man har ment, det var at kræve for meget, og derfor er der stillet Forslag om at indskrænke den ene af de to første Genindkaldelser med 5 Dage, hvorved Befolkningen omtrent kommer til at bære den samme Værnepligtsbyrde som hidtil. Ved denne Indskrænkning af Tjenestetiden med de 5 Dage spares der omtrent 40,000 Kr.

Men der har — det vil jeg ikke lægge Skjul paa — i Venstrereformpartiet været megen Stemning for en yderligere Indskrænkning af Tjenestetiden. Selvfølgelig er man ikke blind for, at man her maa være varsom og ikke gaa videre, end at Mandskabet kan faa en ordentlig Uddannelse, og man kan faa en virkelig brugbar Hær ud deraf. Men der har, som sagt, været ikke liden Stemning for at gaa videre. Naar det ikke er sket, ligger det for en stor Del i, at Forhandlingerne ikke have kunnet fortsættes paa Grund af Tidens Knaphed, og i, at man paa øvrige Spørgsmaal havde opnaaet Enighed med Ministeren. Men der er, som sagt, megen Stemning for, at dette Spørgsmaal endnu en Gang gøres til Genstand for Overvejelse, inden en kommende Behandling finder Sted. Forholdet med Tjenestetiden ser selvfølgelig grellest ud ved de specielle Vaaben. Der er mange, der ikke kunne forstaa, at det er nødvendigt, at Mandskabet skal ligge inde saa længe til Eftertjeneste, som Tilfældet er ved flere af de specielle Vaaben. Jeg skal ikke komme ind paa at omtale dette Forhold vidtløftigt her —, da der ikke foreligger Ændringsforslag, er der ikke særlig Grund dertil —, men jeg skal for at illustrere, hvad jeg har sagt, nævne Tjenestetiden for de specielle Vaaben. Ved Gar-

den er den første Læretid, Rekruttiden, 5 Maaneder, men Eftertjenesten er paa 12 Maaneder. Ved Rytteriet er den første Tid 8 Maaneder, den fortsatte Tjenestetid 11 Maaneder. For Trainkonstabler er den første Tid 12 Maaneder, Eftertjenesten 2 Maaneder, for Konstabler henholdsvis $9\frac{1}{3}$ og $3\frac{2}{3}$ Maaned, for Kystartilleriet er Uddannelsesstiden og forstsat Tjeneste 13 Maaneder, for Ingeniørerne henholdsvis 8 og 5 Maaneder. Og endelig vil jeg for Fuldstændigheds Skyld nævne, at ved Fodfolket er der 750 Mand, der skulle ligge 2 Maaneder ud over de 6 Maaneder. Der har, som sagt, været megen Stemning for at tage dette Forhold op til fornyet Overvejelse, og det skylder jeg at gøre opmærksom paa, fordi dette Spørgsmaal ved den fortsatte Forhandling vil blive taget op paa ny. Jeg personlig tror, at man kan imødekomme de stærke Ønsker, der i den Henseende næres i Befolkningen, noget, men vil dog ogsaa her advare imod at nære alt for store Forventninger, thi det maa ikke gaa ud over Hærens Brugbarhed.

Maa jeg ogsaa nævne, at jeg i den sidste Tid, efter at Betænkningen er bleven afgivet, har hørt fremsætte Ønsker om, at man med Hensyn til Marinens Budget maaske kunde gaa til nogen Besparelse paa Vinterudrustningen. Det er nemlig noget nyt, der her foreslaas, og man mener, at man der har tænkt sig for rigelige Bevillinger. Man mener, at man kunde begynde med en noget mindre Udrustning om Vinteren, og hvis det saa viste sig at være heldigt og vandt Tilslutning, kunde man forøge Udrustningen ved Bevillinger senere. Det er et Ønske, der har været fremme, og som jeg nævner, fordi det mulig ogsaa vil blive taget frem under den fortsatte Forhandling.

Dette er altsammen saadanne Spørgsmaal, som der ikke foreligger Ændringsforslag om. De kunne give Anledning til Haab om Besparelser, som der er stærke Ønsker fremme om, og dette har naturligvis været en medvirkende Grund til, at Ønskerne ere blevne stærkt fremdragne, siden Betænkningen er afgiven. Der er i Venstrereformpartiet et ret udbredt Ønske om, at man kunde indskrænke Forøgelsen af de aarlige Udgifter til omkring 1 Mill. Kr. Hvorvidt det kan lykkes, tør jeg ikke have nogen bestemt Mening om, men man vil gerne prøve derpaa. Nu er der maaske en Del, der straks siger: Ja, men det er jo naaet ved de Forslag, der ere stillede. Thi de forøgede Omkostninger ere jo be-